

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

Påskehilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

I en tid hvor vi ikke må se hinanden

Kristus er opstanden

Læsning fra Markusevangeliet kapitel 16 vers 1-8

”Da sabbatten var forbi, købte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome vellugtende salver for at gå ud og salve ham. Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: »Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?« Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. For den var meget stor. Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: »Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.« Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange”.

Liv i døde

Bedstefar i Århus var kirkegårdsgartner og –graver. Lønningen var et godt og nødvendigt tilskud til indtægten fra mine bedsteforældres lille butik med grønt og blomster. Men det var også en sæson- og aktivitetsafhængig løn. I perioder med manglende arbejde glædede bedstefar sig til mere travlhed på kirkegården. Det var her, man kunne høre mine bedsteforældre spørge forhåbningsfuldt: ”Er der mon liv i de døde?”

Siden 16. marts har kirkerne ligget hen som døde. På grund af smittefaren i samfundet må kirken ikke engang være åben for individuelt andagtssøgende. Lyset er slukket og døren låst. Dog lukkes der op for bisættelser og begravelser. I Pedersborg kirke må der maksimalt være 24 deltagere foruden ansatte og bedemand. For nogle familier er der svært at begrænse afskeden til så få. De er også afskåret fra kaffe bagefter, så ofte bliver de stående længe uden for kirkedøren og taler stille sammen med afstand imellem sig. Men det er paradoksalt, at det for tiden er de døde, som skaber liv i kirkerne. Det er de døde, som får salmesangen til at lyde i kirken. Vi fortæller minder om tæt og intenst samvær, som vi savner lige nu, og opstandeshåbet forkyndes! Sådan er det altid ved begravelser, men lige nu oplever vi ved kirken, at det er de døde, som bringer liv ind i rummet.

I nedlukningsperioden har vi ved bisættelse efter bisættelse læst påskens evangelium om liv i den døde Jesus. Vi har gjort det i forlængelse af den allerførste påskemorgen og som forskud på denne påskedag. Corona og død, frustration og frygt har ikke stoppet forkyndelsen af, at Jesus brød ud af død og grav. Midt i al angst og usikkerhed står de ord fast. En engel fortalte de skræmte pårørende, at vi skal se Ham igen. Han er gået forud for at tage os med gennem døden til livet.

Kristus er opstanden! Der er liv i de døde!

Glædelig påske